

[Fogh Rasmussen]

forskellige erhvervsordninger, som er indeholdt i finanslovsforslaget. Lad mig trække landbruget frem som et eksempel. Her vil der efter fremskridtspartiets ændringsforslag være tale om, at der allerede fra året 1983 gennemføres nogle drastiske nedskæringer, uden at man har sikkerhed for, at man i den anden ende får de forbedringer frem, som skal til, for at landbrugserhvervet selv kan bære de ekstra omkostninger, der vil blive tale om.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Man skal jo altid prøve at se det positive i en sag, og jeg synes da, det er yderst tiltalende, at hr. Fogh Rasmussen har prøvet at sætte sig lidt ind i fremskridtspartiets filosofi.

Når hr. Fogh Rasmussen siger, at man på anden vis skal betale det, som i øjeblikket betales af det offentlige, så er det jo kun en delvis sandhed. Sagen er netop den, at hvis folk selv får lov til at bestemme, hvor de vil bruge deres penge, så er det noget helt andet. Der er tidligere sagt af et folketingsmedlem herinde, at pengene ligger bedst i borgernes lommer, og fremskridtspartiets filosofi er, at den enkelte i meget, meget højere grad får lov til at disponere over sine egne midler, fremfor at man bare afleverer dem til staten, og så deler staten dem ud igen over en dyr administration. Vi ønsker, at det er folk selv, der bestemmer, hvad de vil bruge deres penge til.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Det var et godt eksempel, hr. Fogh Rasmussen fandt frem til. Det er korrekt, at fremskridtspartiet vil fjerne landbrugsstøtteordningerne. Jeg vil godt sige til hr. Fogh Rasmussen, som normalt tager rundt og fortæller, hvor meget venstre vil gøre for landbruget, at landbruget reelt kun har ét problem, og det er den kolossalt høje rente, som bl. a. venstre har været med til at skabe gennem et stadigt forøget statsunderskud, som skal finansieres af flere og flere statsobligationer. Derfor vil vi, hr. Fogh Rasmussen, med en ændret fordeling af statsmidlerne bringe os i den situation, at vi ikke skal ud at sælge statsobligationer. Så vil vi kunne gå tilbage til landbruget og sige: nu har vi bragt jer i

den situation, at vi har lavet et rentefald. Og når vi har lavet et rentefald, så kan landbruget også tåle selv at finansiere sine omkostninger til konsulenter, rentetilskud, og hvad der nu ellers måtte være.

Ingerlise Koefoed (SF):

For nogen tid siden sagde undervisningsministeren i en radiodebat, der drejede sig om hans planer om at nedlægge det centrale uddannelsesråd, at denne regering er en holdningsregering, og at man i de forslag til ændringer, som vil komme i denne regerings tid, vil se andre holdninger afspejlet end de holdninger, der hidtil har været fremherskende. Det er der hverken noget mærkeligt eller noget mistænkeligt i. Hvert parti herinde har vel en eller anden form for ideologi, der kommer til udtryk gennem partiets politiske prioriteringer. Det kan såmænd også være helt befriende, når en minister eller en regering klart giver udtryk for sin ideologiske holdning, for så ved man da, hvad man er oppe imod, og hvor man skal sætte ind.

Selvfølgelig har man nu og da i disse måneder måttet spørge sig selv, om det kan være sandt, at alle de partier, som er med i regeringen, kan være tilhængere af den ideologi, der hersker for tiden. Kan kristeligt folkeparti virkelig helhjertet støtte regeringens forsvarspolitik? Kan kristeligt folkeparti virkelig lige så helhjertet støtte de nedskæringer i u-landshjælpen, som også denne regering er gået ind for? Kan centrum-demokraterne virkelig gå ind for de indgreb imod børnefamilierne og de arbejdsløse og efterlønsmodtagerne, som denne regering står for? Og kan venstre og det konservative folkeparti være helt enige i de centralistiske tendenser, der bl. a. kom til udtryk i forbindelse med den stærke nedskæring af bloktilskuddene?

Det er klart, at alle partier kan finde en hel masse ord om samarbejdets krav, når de skal forklare, hvorfor de er gået imod deres egne målsætninger, men hvordan i alverden de har kunnet bære at gøre ordflommen til virkelighed, er for mig og for mange andre stadig et åbent spørgsmål. Kom ikke her og sig, at det er, fordi man i det lange løb vil gavne de svageste, for den køber de svageste ikke. Kom heller ikke og sig, at det er for at redde velfærdssamfundet, for trods mange svagheder har det været velfærdssamfundets